

THEOGNIDEA

εἶεν· ἀμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

(Theognidis)

καὶ βραδὺς εὐβουλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων
330 Κύρνε, σὺν εὐθείῃ θεῶν δίκηι ἀθανάτων·

(Theognidis)

ἤσυχος ὥσπερ ἐγὼ μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μηδετέροισι διδοὺς Κύρνε τὰ τῶν ἐτέρων.

332a οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος· > 209
b τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνιηρότατον. 210

(Theognidis)

μήποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι Κύρνε φιλήσης·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

335 μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως
Κύρν' ἔξεις ἀρετὴν, ἣν τε λαβεῖν χαλεπὸν.

(Theognidis)

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἳ με φιλεῦσιν,
τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον Κύρνε †δυνησόμενον.
χοῦτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
340 εἴ μ' ἀποτεισάμενον μοῖρα κίχῃ θανάτου.

ἀλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχὴν·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθόν·
τεθναίην δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων

331-2 Stob. 3. 15. 6

332a Clem. Strom. 6. 8. 1